

Odborné stanovisko podľa § 1 ods. 2 písm. f) zákona č. 308/1993 Z. z. o zriadení Slovenského národného strediska pre ľudské práva v znení neskorších predpisov

Slovenskému národnému stredisku pre ľudské práva (ďalej len „Stredisko“) bol dňa 9. februára 2026 doručený podnet klienta (ďalej len „podnet“) týkajúci sa rôznych cien vstupeniek na podujatia alebo do niektorých podnikov podľa pohlavia.

Stredisko plní úlohy v oblasti ľudských práv a základných slobôd podľa zákona č. 308/1993 Zb. o zriadení Slovenského národného strediska pre ľudské práva (ďalej len „zákon o zriadení Strediska“). Na tento účel tiež monitoruje a hodnotí dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania podľa zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) (ďalej len „antidiskriminačný zákon“), poskytuje služby v oblasti ľudských práv, zabezpečuje právnu pomoc obetiam diskriminácie a prejavov intolerancie, na požiadanie alebo z vlastnej iniciatívy vydáva odborné stanoviská vo veciach dodržiavania zásady rovnakého zaobchádzania a vykonáva nezávislé zisťovania týkajúce sa diskriminácie.

Z obsahu podnetu a nezávislé zisťovanie

V podnete a jeho doplnení zo dňa 3. marca 2026 klient poukázal na stanovenie rôznych cien vstupeniek pre ženy a mužov pri konkrétnych podujatiach, a to:

- Singles Party (konané dňa 14. februára 2026) organizované spoločnosťou X1, kde bola základná cena vstupenky pre ženy stanovená vo výške 24 eur a pre mužov vo výške 26 eur;
- prax klubu X2, na ktorého webovej stránke je uvedená informácia, že študentky vysokých škôl majú vstup zadarmo;
- podujatia organizované klubom X3, pri ktorých je na webovej stránke uvedené, že ženy majú vstup zadarmo a muži majú stanovené vstupné vo výške 10 eur;
- Speed Dating (konané dňa 16. marca 2026) organizované spoločnosťou X4, kde bola základná cena vstupenky pre ženy stanovená vo výške 20 eur a pre mužov vo výške 25 eur.

(ďalej spolu len „podujatia“)

V podnete klient požiadal Stredisko o vydanie stanoviska ohľadom rôznej cenotvorby a potenciálneho diskriminačného charakteru stanovovania vyšších cien vstupeniek pre mužov na podujatia „rýchle rande“, do klubov, resp. vstupného pre mužov v prípade, ak ženy majú vstup na podujatie zadarmo.

V nadväznosti na podnet realizovalo Stredisko nezávislé zisťovanie podľa § 1 ods. 2 písm. g) zákona o zriadení Strediska, ktorým okrem iného požiadalo o vyjadrenie ohľadom

cenotvorby organizátorov jednotlivých podujatí – X1, X2, X3 a X4 (ďalej len „organizátori“). Predmetným nezávislým zisťovaním sa Stredisko dotazovalo ohľadom dôvodov rozličnej cenotvorby a štatistík či iných dát, z ktorých vychádzajú jednotliví organizátori pri cenotvorbe. Ku dňu vydaniu tohto stanoviska ani po opakovaných výzvach nedoručili vyjadrenie alebo inú spätnú väzbu organizátori X2 a X3.

V prípade podujatí organizovaných X1, z webovej stránky vyplýva, že cenotvorba nie je rozdielna len s ohľadom na pohlavie, ale aj s ohľadom na vek a región, v ktorom sa podujatie organizuje. Napr. v prípade podujatia „rýchle rande“ v Bratislave bola základná cena vstupenky vo vekovej kategórii 47 až 61 rokov pre ženy a mužov rovnaká (59 eur), vo vekovej kategórii 28 až 41 rokov bola pre ženy nižšia (44 eur) ako pre mužov (59 eur) a vo vekovej kategórii 22 až 33 rokov bola cena celkovo nižšia - pre ženy 29 eur a pre mužov 39 eur. Regionálne rozdiely sa prejavili v cenotvorbe pri podujatí „rýchle rande“ vo vekovej kategórii 28 až 41 rokov¹, keď v Bratislave boli ceny stanovené pre ženy vo výške 44 eur a pre mužov vo výške 59 eur, v Nitre pre ženy vo výške 29 eur a pre mužov vo výške 59 eur, v Trnave pre ženy vo výške 35 eur a pre mužov vo výške 59 eur a v Žiline pre ženy vo výške 29 eur a pre mužov vo výške 59 eur. Z vyjadrenia X1 zo dňa 30. marca 2026 vyplýva, že odlišná cenotvorba je založená na niekoľkých faktoroch, a to najmä na platovej nerovnosti v odmeňovaní žien a mužov a s ohľadom na vek (nižšie platové ohodnotenie na začiatku pracovnej kariéry), regionálnych rozdieloch v odmeňovaní, demografii a kúpnej sile v regiónoch, socio-kultúrnych faktoroch a špecifikách určitých vekových kategórií pri zabezpečení možnosti zúčastniť sa podujatia v danej vekovej kategórii ženami aj mužmi.

V prípade podujatia Speed Dating organizátor X4 podľa vyjadrenia zo dňa 2. apríla 2026 pri cenotvorbe zohľadnil najmä prax stanovovania rôznych cien pre ženy a mužov inými organizátormi pri obdobných podujatiach, potrebou regulácie dopytu (zvýšený dopyt zo strany mužov, ktorý prevyšoval dopyt žien) s ohľadom na zabezpečenie vyváženého počtu žien a mužov a potrebu kurátorského prístupu pre vytvorenie bezpečného priestoru, najmä pre ženy.

Rôzne ceny vstupeniek na obdobné podujatia („rýchle rande“) stanovuje aj organizátor X5, kde pre podujatia v rôznych vekových kategóriách (28 až 39 rokov, 40 až 49 rokov a 28 až 49 rokov) je stanovená cena pre ženy vo výške 33 eur a pre mužov vo výške 55 eur.

Rovnaké ceny pre ženy aj mužov na takmer všetkých podujatiach typu „rýchle rande“ stanovuje organizátor X6, ktorý organizuje tieto podujatia pre vekovú skupinu 25 až 35 rokov a 32 až 42 rokov, a to aj v rôznych regiónoch (Bratislava, Košice, Nitra, Trenčín, Trnava, Žilina). Ceny pre mužov a ženy sú na väčšine podujatí rovnaké (22 eur alebo 25 eur pre podujatie v Košiciach a 23 eur pre podujatie v Žiline) a na niektorých sa mierne líšia (v Bratislave pre ženy 22 eur a pre mužov 23 eur).

---

¹ Referenčná veková kategória, pre ktorú sa organizovali podujatia vo viacerých regiónoch.

Relevantná právna úprava

Podľa § 2 ods. 1 antidiskriminačného zákona „*Dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.*“

Podľa § 2a ods. 1 antidiskriminačného zákona „*Diskriminácia je priama diskriminácia, nepriama diskriminácia, obťažovanie, sexuálne obťažovanie a neoprávnený postih; diskriminácia je aj pokyn na diskrimináciu a nabádanie na diskrimináciu.*“

Podľa § 2a ods. 2 antidiskriminačného zákona „*Priama diskriminácia je konanie alebo opomenutie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii.*“

Podľa § 8 ods. 7 písm. c) antidiskriminačného zákona „*Diskriminácia z dôvodu pohlavia nie je objektívne odôvodnené rozdielne zaobchádzanie c) spočívajúce v poskytovaní tovarov a služieb výlučne alebo prednostne príslušníkom jedného pohlavia, ak sleduje legitímny cieľ a ak sú prostriedky na dosiahnutie tohto cieľa primerané a nevyhnutné.*“

Právne posúdenie

Antidiskriminačný zákon stanovuje nasledujúce definičné znaky diskriminácie, pričom všetky musia byť kumulatívne identifikované, aby bolo možné dospieť v konkrétnom prípade k právnej domnienke o diskriminácii:

- existencia menej priaznivého zaobchádzania,
- chránená oblasť právnych vzťahov vymedzená antidiskriminačným zákonom (pracovnoprávne a obdobné vzťahy, sociálne zabezpečenie, zdravotná starostlivosť, poskytovanie tovarov a služieb, vzdelávanie),
- príčinná súvislosť s chránenou charakteristikou osoby podľa § 2 ods. 1 antidiskriminačného zákona (diskriminačný dôvod), ktorá je s ňou skutočne alebo domnelo spojená (motív menej priaznivého zaobchádzania),
- forma diskriminácie (priama, nepriama, obťažovanie, sexuálne obťažovanie a neoprávnený postih, pokyn a nabádanie na diskrimináciu).

Ďalej je potrebné posúdiť či uvedené zaobchádzanie nespadá do zákonného rámca prípustného rozdielného zaobchádzania podľa § 8 alebo § 8a antidiskriminačného zákona.

Stanovenie vyššej ceny vstupeniek na uvedené podujatia je vo všeobecnosti možné považovať za menej priaznivé zaobchádzanie. Za **menej priaznivé zaobchádzanie** sa považuje také konanie, ktoré určitým spôsobom znevýhodňuje alebo zvýhodňuje fyzické alebo právnické osoby v oblastiach právnych vzťahov vymedzených antidiskriminačným

zákonom.² Stanovenie vyššej alebo nižšej ceny vstupenky pri poskytovaní služieb vo všeobecnej rovine môže predstavovať menej priaznivé zaobchádzanie za predpokladu, že nejde prípustné rozdielne zaobchádzanie sledujúce legitímny cieľ a tento prostriedok je pre jeho dosiahnutie primeraný a nevyhnutný.

Povinnosť dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania sa podľa § 3 ods. 1 a § 5 antidiskriminačného zákona vzťahuje aj na **oblasť poskytovania tovarov a služieb**. Zákon č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) definuje v § 2 písm. b) službu ako „*akákoľvek činnosť alebo výkon, ktorý je ponúkaný alebo poskytovaný spotrebiteľovi vrátane digitálnej služby⁵⁾ a činností upravených osobitnými predpismi,⁶⁾ nad ktorými vykonávajú dozor alebo dohľad profesijné komory alebo iné orgány verejnej správy, ako sú orgány dohľadu v oblasti ochrany spotrebiteľa.*“ Ďalej zákon o ochrane spotrebiteľa v § 4 ods. 3 odkazuje na dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania podľa antidiskriminačného zákona.

Prijatím ustanovení antidiskriminačného zákona došlo k transpozícii tzv. antidiskriminačných smerníc Európskej únie. Pre posudzovaný prípad je relevantnou Smernica Rady 2004/113/ES z 13. decembra 2004 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania medzi mužmi a ženami v prístupe k tovaru a službám a k ich poskytovaniu (ďalej len „smernica“), ktorá v recitáli 11 pri vymedzení služieb odkazuje na čl. 50 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva (ďalej ako „zmluva o založení ES“). V zmysle uvedeného článku sa za služby považujú plnenia, ktoré sa bežne poskytujú za odplatu, pokiaľ ich neupravujú ustanovenia o voľnom pohybe tovaru, kapitálu a osôb. Služby zahŕňajú najmä: a) činnosti priemyselnej povahy; b) činnosti obchodnej povahy; c) činnosti remeselnej povahy; d) činnosti v oblasti slobodných povolání.

Zabezpečovanie podujatí, pri ktorých organizátor pripravuje priestor, program, zoznam hostí, aplikáciu ako aj kurátorsky zastrešuje ich priebeh je nepochybne možné považovať za službu podľa definície zákona o ochrane spotrebiteľa („*akákoľvek činnosť alebo výkon ponúkaný alebo poskytovaný spotrebiteľovi*“) ako aj čl. 50 zmluvy o založení ES. Služby predaja vstupeniek pre podujatia „rýchle rande“ ako aj vstupeniek do klubov so zabezpečeným hudobným programom je preto možné podradiť pod chránenú oblasť poskytovania služieb, na ktorú sa vzťahuje antidiskriminačný zákon.

V podnete je ako **namietaný diskriminačný dôvod označené pohlavie**, keď na uvádzaných podujatiach je pre mužov stanovená vyššia cena vstupenky ako pre ženy, príp. pre ženy umožnený vstup zadarmo. Pohlavie je v danom prípade rozlišujúcim kritériom pre stanovenie výšky ceny vstupenky. Podľa obdržaných vyjadrení organizátorov sú pri cenotvorbe zohľadňované primárne iné faktory ako je snaha o zabezpečenie rovnomerného zloženia účastníkov podujatí a motivácia dopytu zo strany žien, vo faktickej rovine sa však

---

² Cenikner, M. Antidiskriminačný zákon, komentár (2025), s. 15.

tieto prejavujú v stanovení rozdielnej ceny vstupeniek pre ženy a mužov, t.j. rozdielnej cene na základe pohlavia.

V ďalšom kroku je potrebné vyhodnotiť naplnenie definície jednej z foriem diskriminácie a toho či sú splnené podmienky pre výnimku tzv. prípustného menej priaznivého zaobchádzania. **Priama diskriminácia** je definovaná v §2a ods. 2 antidiskriminačného zákona ako konanie alebo opomenutie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza, zaobchádzalo alebo by mohlo zaobchádzať menej priaznivo v porovnaní s inou osobou v porovnateľnej situácii. Podľa interpretačných záverov Európskeho súdu pre ľudské práva sú komparované osoby alebo skupiny osôb v porovnateľnom postavení, ak medzi nimi existuje viac zhodných než rozdielnych prvkov.³ V posudzovanom prípade sú osobami v porovnateľnej situácii ženy a muži, ktorí sa rozhodli využiť službu „rýchleho rande“. Pri oboch skupinách ide o slobodné osoby so záujmom zúčastniť sa podujatia tohto typu v danom regióne za predpokladu zoznámenia sa s účastníkom opačného pohlavia a nadviazania osobného kontaktu. Rozdiely sa môžu týkať veku, zamestnania či ekonomickej situácie, tie však môžu ovplyvniť rozhodnutie na individuálnej báze zúčastniť sa podujatia. Osoby, ktoré sa rozhodnú nezúčastniť na podujatí nie je možné považovať za porovnateľné. Obdobne tak v prípade podujatí X3 a X4 sú ženy a muži v porovnateľnom postavení, nakoľko ide o skupinu spotrebiteľov, ktorá sa rozhodla zúčastniť organizovaného podujatia za účelom tanečnej/hudobnej zábavy.

Stanovenie rozdielnych cien na základe pohlavia v oblasti poskytovania tovarov a služieb je v mnohých prípadoch neodôvodniteľné a diskriminačné. V prípade **naplnenia podmienok stanovených v § 8 ods. 7 písm. c) antidiskriminačného zákona však môže ísť o prípustné rozdielne zaobchádzanie**. Preto je potrebné posúdiť či stanovenie rozdielnej výšky ceny sleduje legitímny cieľ a prostriedky zvolené na dosiahnutie tohto cieľa sú primerané a nevyhnutné.

Vzhľadom na to, že § 8 ods. 7 písm. c) antidiskriminačného zákona transponuje ustanovenie smernice (čl. 4 ods. 5) a zákonodarca v dôvodovej správe neuvádza príklady legitímnych cieľov alebo testu pre posudzovanie naplnenia podmienok prípustného rozdielneho zaobchádzania, vychádza Stredisko pri interpretácii a posudzovaní daného prípadu aj priamo zo smernice a jej ustanovení.

Transponovaná smernica v recitály 16 ako **legitímne ciele prípustného rozdielneho zaobchádzania uvádza napr. ochranu obetí sexuálneho násillia** pri poskytovaní služieb núdzového bývania výhradne pre ženy alebo mužov, **podporu rovnosti pohlaví, slobodu združovania či organizovanie športových podujatí**. V recitály 17 ďalej smernica uvádza, že zásada rovnakého zaobchádzania nevyžaduje, aby boli zariadenia vždy poskytované

---

³ European Court of Human Rights: Guide on Article 14 of the European Convention on Human Rights and on Article 1 of Protocol No. 12 to the Convention, (2025). Dostupné online https://ks.echr.coe.int/documents/d/echr-ks/guide_art_14_art_1_protocol_12_eng

spoločne pre mužov a ženy, pokiaľ nie sú poskytované výhodnejšie pre príslušníkov jedného pohlavia.

Legitímne ciele vymenované v recitály 16 smernice sú však určené ako príklady a zo samotnej smernice ako aj praxe členských štátov nie je zrejmé, či za legitímne ciele je možné považovať len také, ktoré sledujú určité sociálne benefity alebo aj tie, ktoré sú ekonomického či komerčného charakteru. Prax a posudzovanie členskými štátmi sa v tejto otázke líši, keď napr. v Dánsku ekonomické dôvody nie sú považované za legitímny cieľ odôvodňujúci rozdielne zaobchádzanie medzi ženami a mužmi.⁴

Podľa odporúčania verejného ochrancu práv v Českej republike je stanovenie rozdielnych cien odôvodniteľné v prípade, ak umožňuje prístup k tovarom a službám širšiemu okruhu osôb, ktoré sú nedostatočne zastúpené či skupinám osôb, ktoré sa vyznačujú nižšími príjmami (napr. študenti, osoby s priznaným starobným dôchodkom).⁵ Na základe poskytnutia zľavy sa teda **umožňuje prístup k službe skupinám osôb, ktorých prístup by bol inak obmedzený**, čím sa môže legitimizovať aj cieľ vytvárania zisku a ziskania, čo najväčšieho počtu zákazníkov. Rozličná cenotvorba je taktiež odôvodniteľná v prípade, ak neodrádza potenciálnych spotrebiteľov alebo existujúci okruh spotrebiteľov od jej využívania aj bez zľavy alebo zníženej ceny. **Stanovenie rôznych cien je neprijateľné v prípade, ak jeho (aj nepriamym) cieľom je odradenie určitej skupiny osôb alebo jej vylúčenie z prístupu k tovaru a službám.**

Podľa správy Európskeho parlamentu k implementácii smernice, poskytovatelia služieb využívajú túto výnimku pre odôvodnenie nerovného prístupu v podobe stanovenia rôznych cien pre zabezpečenie rovnomerného zloženia a zastúpenia príslušníkov oboch pohlaví, pričom existujú rôzne interpretácie o prijateľnosti takéhoto postupu. Z jedného pohľadu, napr. vstupné zadarmo pre ženy do klubov je možné vnímať ako benefit, ktorý by prestal existovať a tento druh rozdielneho zaobchádzania je akceptovateľný, ak neexistuje záujem o presadzovanie zásady rovnakého zaobchádzania. Na druhej strane je však potrebné zvážiť to, že prítomnosť žien (v prípade klubov) je využitá na prilákanie väčšieho počtu mužských klientov a nejde o prednostné poskytovanie služieb ženám, ktoré by k nim inak nemali prístup, ale o ich využitie s cieľom zvyšovania ziskov prostredníctvom mužských klientov.⁶

Z charakteru podujatí „rýchle rande“ ako aj podujatí klubov je zrejmé, že cieľom nie je odradenie alebo vylúčenie okruhu spotrebiteľov na základe pohlavia, ale naopak prilákanie dostatočného počtu spotrebiteľov v pomernom zastúpení. Vzhľadom na deklarovaný nižší

⁴ Equinet: Equality Bodies and the Gender Goods and Services Directive (2014). Dostupné online na https://equineteurope.org/wp-content/uploads/2014/10/ggs_report_final_with_cover.pdf

⁵ Odporúčanie verejného ochrancu práv pre cenové rozlišovanie (Česká republika), z 23. augusta 2011, spis. zn.: 158/2010/DIS, dostupné online na: https://www.ochrance.cz/uploads-import/ESO/Cenové%20rozlišování%20EL.%20158-2010-DIS-JKV_Doporučení.pdf

⁶ Európsky parlament: Gender Equal Access to Goods and Services Directive 2004/113/EC (2017). Dostupné online na [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/593787/EPRS_STU\(2017\)593787_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/593787/EPRS_STU(2017)593787_EN.pdf)

záujem a zastúpenie žien v určitej vekovej kategórii, pristúpili organizátori k prostriedku – stanoveniu nižšej ceny pre rozšírenie okruhu osôb, ktoré sú zastúpené v nižšej miere. **Cieľom podujatí je vytvorenie prostredia, v ktorom budú obe pohlavia zastúpené v rovnomernom počte a bude im umožnené využitie ponúkaných služieb.** Cenová regulácia je v tomto prípade využívaná ako prostriedok regulácie dopytu, kde v určitej vekovej kategórii dopyt mužov po službe prevyšuje dopyt žien.

Z vyjadrení poskytnutých X1 a X4 však nie je zrejmé či, vzhľadom na charakter podujatia, je záujem žien o tieto služby na tak nízkej úrovni, že by sa bez poskytnutej zľavy nepodarilo naplniť kapacity podujatí „rýchle rande“ a nebolo by zabezpečené rovnomerné zloženie účastníkov, ktoré je základným predpokladom pre naplnenie obsahu poskytovanej služby. **K regulácii a rovnomernému zloženiu účastníkov na týchto podujatiach dochádza už samotným predajom vstupeniek, kedy majú organizátori možnosť stanoviť celkový počet vstupeniek a maximálny počet vstupeniek pre každé pohlavie.** Týmto spôsobom je už napĺňaný predpoklad rovnomerného zloženia účastníkov podujatia a cenová regulácia na podporu dopytu by mohla prichádzať do úvahy, ak by záujem na strane žien bol tak nízky, že by nebolo možné naplniť kapacity určené pre ženy. Vzhľadom na absenciu konkrétnych štatistík, z ktorých by vyplývalo nedostatočné zastúpenie žien a nenaplnenie kapacít podujatia pri celkovej regulácii množstva vstupeniek, nie je možné dospieť k záveru o nevyhnutnosti zvoleného prostriedku pre naplnenia cieľa – zabezpečenie rovnomerného zastúpenia účastníkov podujatí ako základnej podmienky pre obsahové naplnenie poskytovanej služby „rýchle rande“.

Z hľadiska zabezpečenia dostupnosti služby pre osoby s nižšími príjmami ako odôvodnenia nevyhnutnosti a primeranosti cenovej regulácie, priemerná hrubá mesačná mzda pracujúcich žien na Slovensku je o 22,5% nižšia ako u mužov. Tento rozdiel variuje v závislosti od odvetvia či dosiahnutého vzdelania, kde pri príslušníkoch ozbrojených síl bol rozdiel 3,3%, ale pri najvyššom dosiahnutom vzdelaní s maturitou bol rozdiel 27,7%.⁷ Podľa štatistík Eurostatu sa líšia tieto údaje aj v závislosti od veku, kedy podľa dostupných údajov sú najväčšie rozdiely v odmeňovaní žien a mužov na Slovensku vo vekových kategóriách 35 až 44 rokov a 44 až 54 rokov.⁸

Podľa vyjadrenia X1 pri cenotvorbe zohľadňujú aj nerovnosť v odmeňovaní žien a mužov na Slovensku. Vo vekových kategóriách do 46/49 rokov sa rozdiely v cenách vstupeniek pohybujú v rozmedzí približne od 25% do 50%. Vo vekovej kategórii 46 a viac rokov je však primárne zohľadňovaný faktor zníženého dopytu zo strany mužov a ceny vstupeniek sú stanovené pre obe pohlavia v rovnakej výške. V prípade podujatia

---

⁷ Štatistický úrad, tlačová správa zo 6. marca 2026 <https://slovak.statistics.sk/>

⁸ Dostupné na https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Gender_pay_gap_statistics&etran=pt

organizovaného X4 bol rozdiel v cene vstupného vo výške 20%, pri X5 je to 40% a pri X2 a X3 je cenový rozdiel 100%.

Z hľadiska posúdenia nevyhnutnosti zavedenia zvýhodnených cien vstupeniek pre ženy ako osoby s nižším príjmom, opäť vzhľadom na absenciu konkrétnych údajov o nemožnosti naplnenia kapacít v prípade stanovenia rovnakých cien vstupeniek pre ženy a mužov, nie je možné dospieť k záveru, že by tieto služby boli inak nedostupné pre ženy alebo že je nevyhnutné podporiť ich záujem. Taktiež v otázke primeranosti, pri zohľadňovaní rozdielov v odmeňovaní a poskytovaných zliav z ceny vstupeniek pre ženy je zrejماً nejednotná prax, kedy sa zľavy pohybujú v rozmedzí od 20% až po 100%, príp. vo vekovej kategórii 46 a viac rokov sa neposkytujú vôbec.

V neprospech nevyhnutnosti a primeranosti takéhoto opatrenia je taktiež prax jedného z organizátorov (X6), ktorý k stanoveniu rozličnej výšky ceny pri podujatiach obdobného typu nepristúpil. **V danom prípade teda Stredisko nedospelo k záveru, že by cenové opatrenia boli nevyhnutné a primerané pre zabezpečenie rovnomerného zloženia účastníkov z hľadiska pohlavia pri prístupe k službe.**

Záverom je potrebné podotknúť a v stručnosti sa venovať otázke, či úmyslom zákonodarcu pri úprave výnimky v podobe § 8 ods. 7 písm. c) antidiskriminačného zákona, resp. čl. 4 ods. 5 smernice bolo legitimizovať rozdielne zaobchádzanie na základe pohlavia v prípade služieb, ktoré využívajú aj rodové stereotypy a ženy za účelom dosahovania zisku. Ako cieľ je uvádzané zabezpečenie rovnomerného zloženia počtu účastníkov, čo je základným predpokladom pre naplnenie obsahu poskytovanej služby. „Prilákanie“ dostatočného počtu žien je preto determinantom pre jej úspešnosť, pričom mužskí zákazníci sú tí, ktorí znášajú vyššiu cenu za túto službu. Ako vyplýva z recitálov smernice, zákonodarca sa pri tejto úprave snažil najmä legitimizovať výhradné alebo prednostné poskytovanie tovarov a služieb jednému pohlaviu pri zohľadnení práva na ochranu osobnosti, súkromia, telesnej integrity, podpory rovnosti pohlaví či vytvárania bezpečného prostredia pre ženy. Tieto sú zohľadňované a napĺňané najmä v prípadoch poskytovania služieb výhradne pre ženy ako sú vyhradené kupé, špecializované taxi služby, ktorých účelom je ochrana žien pred násilím alebo obťažovaním alebo pri snahe o zvýšenie záujmu jedného pohlavia o tovary a služby spájané primárne s druhým pohlavím, a tým snahou o zotieranie rodových stereotypov a podporu rovnosti. Je preto potrebné minimálne pochybovať o tom, že upravenou výnimkou je možné zdôvodniť a legitimizovať rozdielne zaobchádzanie založené na využívaní žien a stereotypov o partnerských vzťahoch a ich nadväzovaní.

Záver

Na základe vyššie uvedeného, Stredisko v posudzovanom prípade **dospelo k dôvodnej právnej domnienke o porušení zásady rovnakého zaobchádzania a kumulatívnej identifikácii definičných znakov diskriminácie podľa antidiskriminačného zákona.** Podľa názoru Strediska **neboli naplnené podmienky**

prípustného rozdielneho zaobchádzania podľa § 8 ods. 7 písm. c) antidiskriminačného zákona, nakoľko zvolené prostriedky (stanovenie rôznych cien vstupeniek) nie je možné považovať za nevyhnutné a primerané pre naplnenie cieľa - zabezpečenie rovnomerného zloženia účastníkov na podujatí s regulovaným počtom účastníkov a bez preukázateľných štatistických údajov o nedostatočnom zastúpení žien, resp. nevyužití služieb v prípade rovnakých cien.

Právne závery (názory) Strediska nie sú záväzné a nie sú právnou prekážkou prípadného uplatnenia nárokov z právneho titulu porušenia zásady rovnakého zaobchádzania v civilnom súdnom konaní.

S pozdravom,

PhDr. Silvia Porubánová
výkonná riaditeľka